

GAJZDO (1) *sb n*

A sg gajzdo.

Sł stp, Cn, Linde brak.

bot. Isatis tinctoria L. (Rost: gaisdo); janowiec barwierski, roślina używana do farbowania na kolor ciemnobłękitny: Ktemuż korzeń miodunkowy á zielé Gáizdo [errata: Gayzdo]/ piołyn też w Winie wárzyć/ włożywfy oliwy álbo máłlá/ á gdy trzećia część oštánie/ bołacé miełtcá mázác/ y zielim okłádác. SienLek 122.

Synonimy: »farbowne ziele«, farbownik, sinidło, urzet.

MM